

Eva Stručková: Naša práca je krásna

Na čele Strednej odbornej školy záhradníckej v Piešťanoch je Ing. Eva Stručková desať rokov. Nastúpila po úmrtí predchádzajúceho riaditeľa Ing. Igora Drobného, ktorý latku riadenia nastavil dosť vysoko. V tom čase bola ešte na materskej dovolenke so synom. Rozhodla sa však prijať ponuku kolegov a prevzala riadenie školy. Bolo to v auguste 2006. Odvtedy školu vedie a pokračuje v tom dobrom, čo zanechal Igor Drobný. A nie je to len súťaž v aranžovaní Victoria Regia.

Ako prázdninuje riaditeľka školy?

Pracovne! Posledné dva roky som prázdninovala v škole, keďže sa pripravovalo sťahovanie elektrotechnickej školy do našich priestorov. Bolo to sťahovanie, rekonštrukcia priestorov a príprava všetkého na otvorenie školského roka. Počas posledných prázdnin sme robili väčšie rekonštrukčné práce. Konečne sa nám podarilo urobiť rekonštrukciu okien na školskom internáte, lebo okná boli v havarijnom stave, opraviť strechu, dostali sme sa do rekonštrukcie kuchyne – to už tiež bolo nevyhnutné. Takisto máme zrekonštruovanú aj telocvičňu, najmä s cieľom úspory energií, čiže sa vymenilo osvetlenie, obklady, vymaľovali sa priestory. To bola prvá etapa, druhá nás ešte len čaká – to bude výmena palubovky. Takéto práce sa dajú robiť len cez prázdniny a ja ako riaditeľka musím byť pri tom. A aj školská záhrada si vyžaduje prítomnosť „mladých záhradníkov“ a tak prebieha prázdninová prax. Takže preto boli tie prázdniny pracovné.

Súťaž v aranžovaní kvetov Victoria Regia organizujete už 23 rokov. Vďaka nej sa Vaša škola dostala do povedomia širokej verejnosti.

Je výborné, že spolupracujeme so Slovenskou asociáciou kvetinárov a floristov, ktorá má u nás aj sídlo. Máme tu odborného garanta tejto súťaže a práve táto asociácia nám pomohla pozdvihnúť úroveň našej súťaže na profesionálnu úroveň. V kategórii záhradníckych škôl žiaci vidia, čo môžu dokázať. Keďže sa tam stretnú so všetkými hodnotiteľmi, ktorí sú mnohí majiteľmi firiem, aj to je motivácia pre žiakov študovať túto školu, lebo vidia príklady, čo môžu dosiahnuť. Je pravda, že na tejto súťaži sa ukazuje to pekné. Ale za tým je neskutočná drina. A možno viacej bez toho ocenenia tej dennodennej práce, ktorú musia vykonať. Ale je to super, keď niekto príde a povie: To je krásne! Mne sa na záhradníctve páči, že ostáva po nás niečo vidno.

To už vidno aj ako máte pekne upravené prostredie – park pri škole. Kam chodíte na nápady na súťažné témy Victorie Regie?

Témy vznikajú spoločným rozprávaním. Snažíme sa vybrať témy, ktoré sa skutočne robia. Aby to nebolo príliš vymyslené, samozrejme, dá sa tam aj jedna téma taká fantazijná, aby sa prejavila kreativita, ale aby to bolo presne to, čo floristi, aranžéri budú musieť urobiť. Či už je to veniec, alebo zasadzovaná misa, alebo svadobná kytica. To je dennodenná činnosť floristu. Málokedy sa mu podarí pripravovať nejakú fantazijnú priestorovú kompozíciu, ale zasa v tom sa ukáže, či je v ňom ešte niečo iné. Témy obsahujú rutinné spracovanie toho dennodenného, ale aj to netradičné.

Dá sa povedať, že aranžovanie kvetov je určitým druhom umenia.

Je to umenie a je zaujímavé, že v okolitých štátoch, napríklad aj v Poľsku, Rusku a inde je to skôr odbor umelecký a vysokoškolský. Tam sa takáto odbornosť neštuduje na stredných

školách. To je až potom ako nadstavbové štúdium. Na strednej škole získajú základné vedomosti a ak sa chcú zlepšiť, idú ďalej.

Aký máte vzťah k umeniu Vy? Ktoré druhy umenia máte rada?

Mám pozitívny vzťah k umeniu. Veľmi rada mám hudbu, ale aj divadlo, hoci tie súčasné divadlá sú také skôr na polemizovanie. Veľmi rada mám tanec. A rada mám aj literatúru.

Aký druh literatúry preferujete?

Ja mám možno trochu zvláštny vkus - veľmi obľubujem fantasy a všetko o tom, čo bude v budúcnosti. Na fantasy ma fascinuje, ako spája minulosť, históriu a pretvára ju do fantasy, lebo ma zaujímajú aj dejiny. A keď človek pozerá, ako sa inšpirujú autori práve v dejinách a potom to spracujú a pridajú k tomu nejakú ďalšiu myšlienku... Veľmi ma zaujímajú vizionárske technologické záležitosti, to, čo by v budúcnosti mohlo byť. Mňa už od detstva fascinuje Jules Verne. Veď už sa mu všetko splnilo, čo si v tom čase vymyslel nejakým možným i nemožným spôsobom, je to veľmi zaujímavé. Veľmi rada mám aj detektívky, kriminálky. Pri knihách si vždy oddýchnem. A to je pre mňa veľmi dôležité. Lebo v príbehu sa dokážem odreagovať a odpútať od dennodenných problémov.

V Piešťanoch pracujete pomerne dosť dlho, ktoré miesta tu máte rada? Ktoré by ste rada ukázali zahraničným hosťom?

Piešťany mám veľmi rada, pretože sú dostupné zo všetkých strán. Keďže som z Oravy, milujem kopce. A mňa fascinuje, že my sme síce na dolniakoch, na rovine, ale kopec je tu hneď za vodou. To je to, čo nevidíte všade. Páči sa mi napríklad Holandsko, ale je to pre mňa rovina. Ale tu som na rovine, pozerám na kopec a môžem naň vybehnúť. Toto by som rada aj ukázala zahraničným hosťom – kopce okolo Piešťan a krásne výhľady a pohľady z nich. Ale aj celý piešťanský park a centrum. Myslím si, že už má takú svoju atmosféru. Hudobný pavilón, Kursalon, tie zrekonštruované budovy. Je mi ľúto budov, o ktoré sa nikto nestará. Hotel Slovan – to bude večná škoda a pochybujem, že sa to niekomu podarí dať do poriadku. Aj hotel Lipa, tam sa roky rokúce konával záhradnícky ples. A kúpele majú tiež svoje čaro, promenáda kúpeľná... na projektoch pracovali zamestnanci našej školy: pán Ing. Slovák je autorom projektu výsadby zelene. A ako študentka si pamätám miesto, kde je golfový rezort, to bol prezidentský palác (tzv. *Husákova vila*) a my ako študenti sme chodili robiť do týchto záhrad. Z toho mám nezabudnuteľný zážitok.

Aké máte plány ešte do konca roka?

Celé leto sme pestovali chryzantémy, tak sa na Pamiatku zosnulých chceme s nimi pochváliť. Pripravujeme aranžmány. Potom v mesiaci november sa chystáme na nábory, prezentácie školy v základných školách, lebo deviataci sa už budú rozhodovať, kam si budú dávať prihlášky. Potom je tu december – príprava vianočných aranžmánov, aby sme si školu trochu vyzdobili a urobili radosť tým, ktorí prídu na Deň otvorených dverí.

Máte rada svoju prácu, však.

Rada by som využila túto príležitosť a poďakovala sa svojim kolegom. Sme taká dobrá partia, že spolu môžeme tieto veci robiť. Nikdy to nie je na jednom človeku. Keď mám ľudí okolo seba, ktorí možno chvíľočku pohundrú, čo som si to zasa vymyslela, ale idú, lebo vedia, že len prezentáciou máme šancu. Naše povolanie je krásne, ale pre terajšie deti, študentov, mládež nie je atraktívne. Pretože je to dosť ťažká práca, je svojím spôsobom aj špinavá. Lebo človek

musí ísť do tej zeme, musí si chystať materiál, aj aranžér má stále ruky od vody, od kvetov a všetkého, čo používa, ale myslím si, že táto práca je krásna, lebo to krásno a radosť potom rozdávame. A to by som chcela povedať – vždy môžeme našou prácou urobiť niekomu radosť. To je podstatné: robiť robotu takú, ktorá robí radosť mne aj všetkým dookola. A nemusia to byť len kvety. Aj keď niekto dopestuje krásne, zdravé ovocie, to tiež je radosť. Takže aj preto mám záhradníctvo rada. V každom z nás je, že ho máme radi, máme radi prírodu, kvetinku, urobiť si výzdobu pri nejakej príležitosti, je to v nás. Veď stačí si spraviť napríklad aj len kyticu z jesenného lístia. Aj tá nás poteší.

Ten čas rýchlo letí, ani sa nenazdáme a sú tu Vianoce. Ako ich tráviate?

Ja mám Vianoce vždy s rodinou. Sme veľká rodina, to je minimálne štyridsať ľudí, takže sa veľmi teším, že sa stretneme. Ak napadne sneh, pôjdeme si zalyžovať... a samozrejme trošku si aj oddýchneme počas vianočných dní v kruhu rodiny.

My Vám želáme, aby sa Vašej škole darilo, aby ste mali veľa úspešných študentov, priaznivcov a aby sa Vám darilo aj v osobnom živote.

Piešťany 10. 10. 2016